

INFORMACJI, BIBLIOGRAFII
I WIEDZY O REGIONIE
ul. Warszawska 12
21-500 Biały Bór
tel. (083) 342 14 4

Parafialne wiadomości
„KODEŃSKI PŁOMYK”

Nr 7/9 Lipiec 2000

CZYTANIE KSIĄŻEK RELIGIJNYCH

Wdobie obecnej prawie każda istota ludzka, która poznała alfabet, coś czyta: czasami książki, najczęściej czasopisma. Na czytanie poświęca określony czas ze swego życia, nie zawsze zastanawiając się, ile i jaką korzyść przynosi mu to czytanie. Bezsposornie jest to uzależnione od treści lektury.

Większa część społeczeństwa czyta książki fachowe związane z kierunkiem nauki lub wykonywanej pracy. Bez względu na ich przydatność, pomijając czasopisma, z których korzyść jest znikoma, wszystkie one należą do pism typowo świeckich. Mądrość zawarta w tego rodzaju dziełach przez Pismo Święte i Ojców Kościoła została nazwana „glupotą tego świata”. Uchodzi ona za „glupotę” w oczach Bożych, bowiem traktuje o marnościach świata doczesnego, na dodatek przemijającego. Tymczasem nieśmiertelnej duszy człowieka żadnej korzyści nie przynosi. Wręcz przeciwnie, zaśmieca umysł człowieka ideologiami materialistycznymi, tym samym wykorzenia ze świadomości człowieka wszelkie przejawy i dążenia poznawczo-duchowe.

Stąd wniosek, iż ze wszystkiego wspomnianego największą korzyść przynosi człowiekowi, w zakresie jego zbawienia, literatura o tematyce duchowo-religijnej. Czytanie publikacji cerkiewnych zapewnia chrześcijanowi prawidłowe i analityczne poznanie samego siebie, Boga - naszego Stwórcy i Zbawiciela, przejawów Woli i Opatrzności Bożej - współdziałającej i wspomagającej nas na drodze zbawienia. Zaś zbawienie stanowi zasadniczy cel naszego życia, które, jakkol-

ŚWIĘTY ANTONI PIECZERSKI

Święty Antoni Pieczerski (*Antonij Pieczerskij, Kijewskij, Naczelnik wsiech russkich monachow*) urodził się w 983 r. w Lubeczy, koło Czernihowa.

Wychowywany w pobożności Antip (świeckie imię przyszłego mnicha) wcześniej odkrył w sobie zamilowanie do życia pustelniczego. W poszukiwaniu doświadczonego starca, który pokierowałby jego życiem, udał się na Św. Górę Atos. Tam złożył śluby zakonne i zamieszkał w pieczarze prowadząc ascetyczny, pustelniczy żywot.

Po pewnym czasie Antoni opuścił Atos i wyjechał do Kijowa, gdzie jednak w istniejących już monasterach nie znalazł sobie miejsca. Pragnąc odosobnionego życia zamieszkał w pieczarze nad brzegiem rzeki Dniepr. Z biegiem lat wieść o świętym mnichu rozeszła się po całej Rusi. Do bogobojnego starca zaczęli przybywać inni mnisi i osiedlać się w sąsiednich pieczarach. Tak założono Monaster Kijewo-Pieczerski, późniejszą Ławrę. Jej główny założyciel - św. Antoni - rozpoczął nowy nurt w życiu mniszym nacechowany nieustanną pracą, wstrzemięźliwością, umartwianiem ciała, czuwaniem i modlitwą.

Św. Antoni Pieczerski posiadał dar czynienia cudów. Jego modlitwy sprawiały, że licznie przybywający do starca chorzy otrzymywali uzdrowienie.

Św. Antoni zmarł 27 maja 1073 r. (st.st.) w wieku 90 lat. Ciało mnicha zostało pogrzebane w Ławrze Kijewo-Pieczerskiej.

Imię Antoni pochodzi z języka greckiego i oznacza „otrzymanie w zamian” lub z łaciny i oznacza „pochodzący z rodu Antoniuszów”.

Pamięć świętego Antoniego Pieczerskiego Cerkiew czci 23 lipca.

СѢЛА РЪИДИЛ

КІА ѠЛЫГА

Porządek Nabożeństw w miesiącu Lipcu

02.07./Niedziela , 2-a/- Nabożeństwo w **Kopytowie** - 8³⁰
 Św.Liturgia w Kodniu - 11⁰⁰

07.07. / Piątek / Narodzenie Św Jana Chrzciciela
 - **Św.Liturgia w Olszankach** - 10⁰⁰
 - Akafist z Molebniem do św.Jana
 Chrzciciela w **Kodniu** - 13⁰⁰

09.07. /Niedziela, 3-a/- Święto Parafialne we Włodawie
 - Akafist z Molebniem do "Priepodobnoho Amwrosija
 Optinskoho" w **Kodniu** - 13⁰⁰

12.07./Środa / – Św.Ap.Piotra i Pawła – Święto Parafialne w
 Zahorowie

14/15 / Piątek – Sobota/ Święto Parafialne ku czci M.B.
 Turkowiekiej w Hrubieszowie

16.07./Niedziela, 4-a/- Św.Liturgia w **Kodniu** - 10⁰⁰

23.07./Niedziela, 5-a/ Św.Antoniego Pieczerskiego
 Święto Parafialne w Holi.

24.07./Poniedziałek/ Św.Równej Apostołów Księżnej Olgi
 Św. Liturgia w Kodniu - 10⁰⁰

30.07./Niedziela, 6-a/Świętych ojców 6-ciu Soborów
 Powszechnych. Nabożeństwo w **Kopytowie** - 8³⁰
 - **Św.Liturgia w Kodniu** - 11⁰⁰

Sierpień

02.08./Środa/ Św Proroka Eliasza. Święto Parafialne
 w **Olszankach.** - Akafist z Molebniem - 9⁰⁰
 - **Św.Liturgia** - 10⁰⁰

ⲓⲁ
ⲟⲗ ⲁⲛⲧⲱⲛⲓⲓⲛ

ПЕЧЕРСКИЙ

МОЛЮ ВЪ
ОУБОУДА
ДЕРЖИМЪ
А ВОЗДЕР
ЖАНІА И
НЕЛЕННМ
САМЛЕА
БОУСЪМЪ
ГДА МОЛЮ
ЩНИКА +

Dlaczego do grzechu osądzania tak skłonni są wszyscy ludzie oraz z jakiego powodu tak łatwo się on u nich zagnieźdża zyskując na sile?

- Dlatego, że jego początek tkwi głęboko w naszej naturze. Początkiem tym jest miłość własna. W następstwie skażenia naszej natury, każdy z nas już od momentu urodzenia skłonny jest kochać bardziej siebie niż Boga i swego bliźniego. Jeżeli zaś opanowuje nas, w większym lub mniejszym stopniu, namiętność miłości własnej to również, naturalnie, grzech osądzania pojawi się w każdym, kto nie stara się zdusić go w sobie zarówno z obawy przed strachem sądu Bożego, jak i w wyniku wnikliwej obserwacji samego siebie. Z miłości własnej, jak gałęzie z pnia, biorą początek kolejne przyczyny zakorzeniania się w człowieku grzechu osądzania.

Głównymi wśród nich i najbardziej powszechnymi są:

a/ pycha – działanie tej namiętności powoduje że człowiek stara się poniżyć bliźniego w oczach innych, po to, aby swoimi zaletami nie zaćmił on jego własnej godności, lub – by osądzając braki bliźniego – wybielić trochę siebie i pokazać, że także inni ulegają takim lub innym wadom, i tym sposobem złagodzić niepochlebne zdanie innych o sobie.

b/ zawiść /zazdrość/ - opanowany przez tę namiętność człowiek nicobojętnie, a czasami wręcz z dręczącym niepokojem, patrzy na uprzywilejowanie bliźniego. Obawiając się zaś wyprzedzenia na drodze do honorów, zasług albo wzbogacenia się, stara się go w niegodziwy sposób zniesławić, udawadniając, na przykład, że jego czciwość lub dobroczynność są obłudne, jego osiągnięcia to – to tylko przypadkowy sukces, a z kolei jego szlachetne zamiary i mądre plany – to porywy ambicji itp.

c/ złość /gniew/ - kiedy człowiek uważa siebie za pokrzywdzonego, a nie ma odwagi lub możliwości, by jawnie mścić się i wyrządzać zło krzywdzącemu, szuka wtedy lub przynajmniej nie opuszcza żadnej okazji, aby oczernić go wśród ludzi osądzając jego charakter, uczynki i sposób życia.

d/ **lekkomyślność** – człowiek nie przyzwyczajony do myślenia i prowadzenia rozmów o sprawach ważnych i pożytecznych lubi spędzać czas na próżnych rozmowach. Z zamilowania do próżniactwa i częzej gadaniny osądza cudze wady i braki. Bo czyż może być coś bardziej prostego i łatwego, jak mając za nic cześć i dobre imię bliźniego, lekkomyślnie powiedzieć coś niedorzecznego i brzydkiego o innym, aby tylko mieć pokarm dla plotek?

Jakie jest źródło, taka i woda z niego wyciekająca, jaka przyczyna, takie na pewno powinny być i skutki. Źródło grzechu osądzania i jego przyczyny, jak widzimy, nie są tak mało istotne. Dlatego grzech osądzania, mimo że wydaje się w oczach ludzi mało ważnym i zwykłym, w rzeczy samej takowym nie jest. Ciężar tego grzechu nader wyraźnie pokazuje sama kara, pod której groźbą Pan Bóg go zabrania. Nie sądzcie – mówi On – a nie będziecie sądzeni, to znaczy, nie osądzajcie innych, aby i was samych nie osądzono. Według bowiem sprawiedliwego sądu Najwyższego, osądzający swoich bliźnich poddaje sam siebie wiecznemu osądzeniu.

/O Grzechu Osądzania Bliźnich – BRATCZYK Nr 2/

Zaproszenie

Pielgrzymka autokarowa z Dekanatu Terespolskiego do **Hrubieszowa –Turkowie** na Święto Ikony Turkowickiej Matki Bożej w dniu **14 lipca 2000 roku**. Wyjazd z Kodnia o godzinie 14. Zapisy w Parafii do 10 lipca - ilość miejsc ograniczona.

Koszt wyjazdu - ok.20,zł

wiek długo by trwało, w porównaniu z wiecznością jest krótkie i ma swój koniec, a ten koniec (śmierć) jest przejściem w niekończącą się wieczność.

Św. Efreem Syryczyk poucza: „Bądźcie rozsądni, moi bracia! Nie-
studzenie i z wielkim zaangażowaniem czytajcie książki religijne. One
zapewnią wam pokarm duchowy, słodszy i bardziej odżywczy od
mleka, którym karmiła was matka. Książki o tematyce duchowej na-
uczają was prowadzić życie pobożne i wstrzemięźliwe, ukażą sposób
zaskarżenia cnót chrześcijańskich oraz przykłady godne naśladowa-
nia z życia świętych naszych przodków”.

Jeśli w pierwszym etapie studiowania dzieł cerkiewnych spotka cię
niechęć lub znużenie, w celu ich przewyciężenia, weź przykład ze
św. Doroteusza. Kiedy będziesz wzorował się na jego postawie, po
krótkim czasie i niewielkim wysiłku i samozaparciu, czytanie książek
religijnych stanie ci się słodsze od miodu. Zaś w duszy twój zajaśnieje
jutrzienka radości i Bożej błogości. Odtąd będziesz radował się w Chry-
stusie.

Św. Doroteusz, żyjący na przelomie VI/VII w., w swojej mło-
dości specjalizował się w naukach świeckich. Jego nauczyciel był
bardzo wymagający, co zmuszało Doroteusza do solidniejszych
studiów. Zmuszał więc on siebie do ciągłego czytania, ale odczu-
wał taką niechęć, że kiedy brał do rąk książkę, wydawało mu się,
że dotyka dzikiego zwierzęcia. Jednak po pewnym czasie, dzięki
pomocy Bożej i samozaparciu, do tego stopnia przyzwyczaił się
do czytania, że zdarzyło się, iż zapomniał o jedzeniu, odpoczyn-
ku, nawet zaprzestał częstych odwiedzin u przyjaciół, chociaż z
natury był towarzyski. Później, kiedy został mnichem, wspomnia-
ny epizod z czytaniem posłużył mu za bodziec i przykład do syste-
matycznej walki wewnętrznej z myślami nieczystymi oraz ascezy
duchowej. Jak również do nieustannego studiowania dzieł św. Oj-
ców i pouczeń duchowych. Po kilkunastu latach powyższa praca i
praktyka modlitewno-dydaktyczna doprowadziła Abbę Doroteusza
do wyżyn doskonałości i stanu świętości. W ten sposób zbawił się
sam, a wokół niego tysiące innych ludzi odnalazło drogę zbawie-

nia słuchając lub czytając natchnione przez Ducha Św. jego dzieła i pouczenia.

Posłuchajmy innego pouczenia w tym zakresie św. Epifaniusza Arcybiskupa Cypru, żyjącego w V wieku:

„Chrześcijanie! Jeśli chcecie przynieść korzyść duszom waszym, to zaopatrźcie się w książki religijne i systematycznie je czytajcie. Już samo ich posiadanie i częste widywanie będzie pobudzać was do życia pobożnego i powściągliwego. Na dodatek roznieci w sercach waszych miłość do Boga oraz zwiększy gorliwość w zaskarbianiu cnót chrześcijańskich. Natomiast ignorowanie i nieczytanie książek o tematyce duchowej jest niedbalstwem, a nawet grzechem lenistwa, doprowadzającym człowieka do zniewolenia przez nikczemne nalogi a w konsekwencji do potępienia wiecznego.”

Ponadto należy zapamiętać, iż oprócz obowiązku czytania książek religijnych na każdym chrześcijaninie spoczywa obowiązek zaoferowania i pożyczenia posiadanej książki o tematyce duchowej swemu bliźniemu. Nie sposób bowiem, posiadając źródło czystej wody, nie pozwolić poznać jej smaku swemu współbratu. W przeciwnym razie będzie to nie tylko samolubstwo, ale grzech wobec bliźniego.

I^o Praktyczno – Moralne Zasady Prawosławia - Hieromnich Gabriel (Krańczuk)

ŚWIĘTA RÓWNA APOSTOŁOM WIELKA KSIĘŻNA OLGA

Święta Równa Apostołom Wielka Księżna Olga (*Rawnoapostolnaja Wielikaja Kniaginia Olga*) była małżonką księcia ruskiego Igora. Ze względu na swą urodę, mądrość, miłosierdzie i sprawiedliwość cieszyła się wśród ludu wielkim szacunkiem. Po śmierci małżonka, z powodu niepełnoletności syna Światosława, sprawowała za niego rządy. Gdy Światosław dojrzał księżna Olga oddała mu ster kierowania państwem, sama zaś zajęła się dobroczynnością.

Będąc już w podeszłym wieku księżna poznała podstawy wiary chrześcijańskiej, uwierzyła w Chrystusa. Udała się wtedy do Konstantynopola, gdzie przyjęła święty chrzest otrzymując imię Helena. Wydarzenie to przez różne źródła datowane jest na lata między 954 i 957.

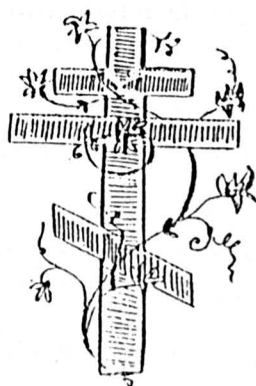
Gdy księżna Olga powróciła do ojczyzny zajęła się szerzeniem wiary chrześcijańskiej wśród swych poddanych. Również wnuk św. Olgi, przyszedł Wielki Księżę Włodzimierz, właśnie od swej babki po raz pierwszy usłyszał o Chrystusie. Świętej Oldze przypisuje się m.in. wybudowanie drewnianej cerkwi św. Zofii w Kijowie.

Święta Księżna Olga odeszła do życia wiecznego w 969 r. Za panowania księcia Włodzimierza odkryto, iż jej ciało nie uległo rozkładowi. Był to pierwszy na Rusi przypadek otwarczenia relikwii. W czasach najazdów tatarskich relikwie świętej stały się źródłem licznych cudownych uzdrowień. Na początku XVIII w. ukryto je w nieznanym miejscu.

Św. Olga oraz jej wnuk św. Włodzimierz zostali uznani przez Cerkiew za „świętych równych apostołom”.

Imię Olga pochodzi z języka staroskandynawskiego i oznacza „zdrowa”, „szczęśliwa”.

Pamięć świętej Równej Apostołom Wielkiej Księżnej Olgi Cerkiew czci 24 lipca.

Pismo Parafii Prawosławnej
Św. Arch. Michała w Kodolu
21-509 Kodeń ul. Sławatycka 19
tel. 375-43-26